

tilltänd: hjertat kännes i början
hårt som en sten, stundom kännes
det kallt: kärmed följes fruktan
för döden och demliga ryssningar,
hög samliga lyksamhet en häftig
därning under predikare, när nå-
got dagers ord träffat gammal
Adam på det ömme. Stundom
kännes hjertat liksom upbläst
och fridhet. Samliga klaga, all
hjertat fäges opp under kakor.
Efter någon tid börjas man kän-
na sitt hjerta "brinnande" af en
verklig feberglöd. Denna period
af Rinnings processen utmärkes
hädemärken, annalkande.
§ 82. mat putet af det väckta
tillståndet, känna samliga en hun-
ger, som icke kan tillfred, hålla
med mat, andra känna en torst
som icke kan släckas med vatten,
än "tiffens vatten". nu börjas
det åter bränna: troppen på ves-
dang blinda skorpioner. Ormaättat
börjas fräsa i hjertafäskor, etterprofan
spricker i Ragnat. Till Helvete
med kätterskan! Det är djefvuset

förbannat; huru kan man jubila
folke jädane galen Rages.
§ 83. Var inte på sin gröten, min
gunstiga daffre! Kärlinna, tveka
vaka! Vi kan bränna opp sin-
grarna. Vi ska nog få höra mer än
sta gång om Svärmeriets skryggliga
Scherer, detta Svärmeri, hvorigenom
på många onöda onöda blifvit för-
jonade, på många fyllkunder blifvit
nyfötta, på många tyfvar bekant
sina födelse, på många koror, bippor,
borit sina kärlek, läffers, på mycket
orättfärdigt god, blifvit återkärnt
på många fördomar och flazomål
uphördt, på många munifierade best
sin nästa om förlätlighet. Detta värme
ri, för hvar skull på många oflydliga
brenning, träs, hurnitt på matkan
på många onödiga bättnings träs
flutit, på många afflydliga nerv-
skadningar blifvit ställt, på många
infernalliska bättnings zop skallit
i luften, på många fina och hinnor blif-
vit skadade af det onödiga skicka
agödes bättning: himmelriket är hot
näs! om af det detta skall understek
nad Eder. Omjuckaste tjennere påssa
den äran besatta, ännu flera felyg-